

70. § 214, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. I en sags afgørelse kan ingen dommer, domsmand, nævning eller sagkyndig deltage, som ikke har overværet de mundtlige forhandlinger i deres helhed.

Stk. 4. Hvis en dommer, en nævning eller en domsmand i en nævningesag, i en domsmands-sag ved landsret eller i en sag, der behandles efter § 12, stk. 8, får forfald eller af andre grunde må fratræde, efter at hovedforhandlingen er begyndt, kan forhandlingen fortsætte, hvis dog højst én dommer og én nævning eller én domsmand mangler.

Stk. 5. Hvis en dommer i en borgerlig sag, der behandles ved byretten eller Handelsretten med tre dommere, får forfald eller af andre grunde må fratræde, efter at hovedforhandlingen er begyndt, kan forhandlingen fortsætte, hvis dog højst én dommer mangler. Hvis en sagkyndig i en borgerlig sag, der behandles ved byretten eller Handelsretten, får forfald eller af andre grunde må fratræde, efter at hovedforhandlingen er begyndt, kan forhandlingen fortsætte, hvis dog højst én sagkyndig mangler. 2. pkt. gælder ikke i de tilfælde, hvor de sagkyndige er udpeget efter § 94, stk. 1, 2. eller 3. pkt.»

71. § 218, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 218. Domme og kendelser skal ledsages af grunde. Andre beslutninger af retten eller rettens formand behøver ikke at begrundes, medmindre sådant særligt er foreskrevet.

Stk. 2. I nævningesager skal dommen indeholde oplysninger om de forskellige meninger under afstemningen om skyldsspørgsmålet vedrørende såvel resultatet som begrundelsen med angivelse af, hvor mange henholdsvis dommere og nævninger der har stemt for hvert enkelt resultat og hver anført begrundelse, men uden angivelse af de pågældende dommers og nævningers navne.

Stk. 3. I borgerlige sager skal domme og kendelser, der ikke er afsagt af en enkelt dommer, indeholde oplysninger om de forskellige meninger under afstemningen vedrørende såvel resultatet som begrundelsen med angivelse af de pågældende retsmedlemmers navne. Det samme gælder domme og kendelser i straffesager ved Højesteret.»

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

72. I § 218 a, stk. 1, 1. pkt., udgår », jf. dog § 911«.

73. I § 218 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »borgerlige sager«: », der ikke har været undergivet kollegial behandling i medfør af § 12, stk. 3,«.

74. § 219 affattes således:

»§ 219. Rettens afgørelse i en borgerlig sag træffes snarest muligt efter, at den pågældende forhandling er til ende.

Stk. 2. Har der været mundtlig forhandling, meddeler retten ved sagens optagelse til dom eller kendelse parterne, hvornår dommen eller kendelsen vil blive afsagt. Har der ikke været mundtlig forhandling, meddeler retten inden dommens afsigelse parterne, hvornår der vil blive afsagt dom. Dette gælder dog ikke udeblivelsesdomme.

Stk. 3. Domme i sager, der behandles ved byretten af én dommer uden medvirken af sagkyndige, og domme i ankesager, der behandles ved landsretten, skal afsiges senest 4 uger efter optagelsen til dom. Domme i andre sager, der behandles ved byretten, landsretten eller Handelsretten, skal afsiges senest to måneder efter optagelsen til dom. Domme i byretssager, der behandles efter kapitel 39, skal dog afsiges senest 14 dage efter optagelsen til dom.

Stk. 4. Hvis særlige omstændigheder gør det påkrævet, kan retten beslutte at fravige de i stk. 3 nævnte frister. I beslutningen skal anføres de omstændigheder, der bevirker, at fristen ikke kan overholdes. Beslutningen kan ikke kæres.

Stk. 5. Domme og kendelser kan afsiges i et retsmøde eller uden afholdelse af retsmøde. Afsiges dommen eller kendelsen i et retsmøde, oplæses dommens eller kendelsens konklusion.

Stk. 6. Efter afsigelsen af en dom meddeler retten parterne udskrift af dommen. Efter afsigelsen af en kendelse, meddeler retten en part udskrift af kendelsen, hvis parten anmoder herom, eller hvis parten ikke var til stede ved afsigelsen af kendelsen.»

75. I § 219 a, stk. 5, 2. og 3. pkt., § 731, stk. 1, litra i, og § 987, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 847« til: »§ 855«.

76. I § 219 a, stk. 6, indsættes som 4. pkt.:

»Det anføres i retsbogen, hvis vejledningen gives i et retsmøde, hvor tiltalte er til stede.«

77. §§ 225-227 affattes således:

»§ 225. Ved Handelsretten behandles sager om EF-varemærker, jf. varemærkelovens § 43 a, og sager om EF-design, jf. designlovens § 42.